

Л. Г. Мельник

Інститути сталого розвитку

ІНСТИТУТИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ – сукупність норм суспільної поведінки, правових засад, форм суспільного устрою, спрямованих на забезпечення сталого розвитку. Осн. І. с. р. є базисні «метаінститути» сучасності: академ. та університет. наука, що генерує інновації; фінанс. (зокрема банківсько-біржова) система, яка регулює розподіл ресурсів у напрямках, необхід. для впровадження інновацій та ін.; законодавчі інститути, що створюють правову основу для [інновацій](#), а також інститути підтримки: вільна преса (система масових комунікацій), гол. функція якої – запобігання монополії на знання; організац.-адм. система, яка відповідає за упр. суспільством, що швидко змінюється; незалеж. суд, признач. для розв’язання або запобігання внутр.-систем. конфліктам. Надзвичайно важливі складові І. с. р. – компоненти сусп. життя, які утворюють систему соц. пам’яті, що забезпечує накопичення, зберігання і відтворення соц. інформації: культурні та етичні засади, релігія, освіта, мистецтво, нац. менталітет.

Рекомендована література

1. Синякевич І. М. Інструменти екополітики: теорія і практика. Л., 2003;
2. Бобылев С. Н., Гирусев Э. В., Перелет Р. А. и др. Экономика устойчивого развития. Москва, 2004;
3. Герасимчук З. В., Вахович І. М., Голян В. А., Олексик А. О. Трансформація інституціонального механізму природокористування в умовах глобалізації: Екологічні імперативи та системні суперечності. Лц., 2006.

Бібліографічний опис:

Інститути сталого розвитку / Л. Г. Мельник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12370>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).